

ת"פ 42125/04/10 - מדינת ישראל נגד ל.ח. אל רפאון 2001 בע"מ, ליאור חזוט

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 42125-04-10 מדינת ישראל נ' ל.ח. אל רפאון 2001 בע"מ ואח'
תיק חיצוני: 550400048

בפני כבוד השופט הבכיר ג'ורג' אמוראי
מאשימה מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד רעות סנה
נגד
נאשמים 1. ל.ח. אל רפאון 2001 בע"מ
2. ליאור חזוט ע"י ב"כ עוה"ד אלי מויאל

החלטה

בקשה דחופה להבאת ראיות נוספות ע"י זימונו מחדש של ע.ת 6 לעדות נוספת בשלב שלאחר הכרעת דין ובטרם גזר הדין.

לטענת ב"כ הנאשמים עדותו הנוספת של העד יכולה לשנות את תוצאת הכרעת הדין ולהביא לזיכוי הנאשם. נטען כי בידי ההגנה מסמכים אשר לא היו בידי הנאשם במהלך ניהול משפטו, והמבוקש הינו לחקור את העד ביחס למסמכים שבידי ההגנה לפיהם עולה כי העד היה הבעלים האמיתי של הנאשמת 1 ומי ששלט על פעילותה העסקית בפועל. עוד נטען, כי הנאשם לא מסר גרסה זו לא בפני רשויות המס ולא בפני בית המשפט נוכח פחדיו מהעד, ואולם כעת משגילה הנאשם כי העד הפך לעד מדינה בתיק פשיעה אחר, הוסר החשש של הנאשם והחליט למסור את גרסתו. גרסה זו לטענת הסנגור נתמכת "בראיית זהב" בעלת פוטנציאל ראייתי גבוהה מאוד לשנות את תוצאות הכרעת הדין ולהביא לזיכוי הנאשם. נטען כי במהלך עדותו של העד בפני חוקרי המשטרה בתיק הפשיעה בו חתם על הסכם עד מדינה, מסר העד גרסה שונה ולפיה כך נרשם בסעיף 22 לבקשה: "בתמצית לטענתו היה שותף בחברה יחד עם הנאשם ולא נהג זוטר שאינו יודע כלום ולא מעורה בהנהלת החשבונות כפי שטען בבית המשפט".

לבקשה לא צורפה הודעת העד בתיק האחר או כל מסמך אחר אותו מבוקש לעמת עם העד.

ב"כ המאשימה התנגדה לבקשה לנוכח השלב הדיוני בו מצוי התיק וכן לגופו של עניין בהעדר כל עילה ותשתית בהתאם לפסיקה ולהוראות הדין. נטען כי אין המדובר בנסיבות חריגות המצדיקות היעדרות לבקשה, המידע הנתען היה ברשות הנאשם בטרם מתן הכרעת הדין, מה גם שאין בנטען כדי להביא לשינוי בהכרעת הדין אשר כלל לא סמכה את הרשעת

הנאשם על עדותו של העד.

לאחר שבחנתי את טענות הנאשם ותגובת המאשימה מצאתי לדחות את הבקשה שכן הבקשה אינה עומדת בקריטריונים שנקבעו בפסיקה להבאת ראיות נוספות.

לפי סעיף 167 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) התשמ"ב-1982 :

"סיימו בעלי הדין הבאת ראיותיהם, רשאי בית המשפט, אם ראה צורך בכך, להורות על הזמנת עד- ואפילו כבר נשמעה עדותו בפני בית המשפט- ועל הבאת ראיות אחרות, אם לבקשת בעלי דין ואם מיזמת בית המשפט"

סמכות זו להתיר הבאת ראיות נוספות הוכרה גם בשלב שטרם גזר הדין ונתונה למקרים חריגים, תוך איזון בין עקרון סופיות הדיון ובין הצורך במניעת עיוות דין. (ראה ע"פ 951/80 קניר נ' מדינת ישראל. ע"פ 5874/00 לזרובסקי נ' מדינת ישראל).

במסגרת האיזון בין האינטרסים השונים הגדירה הפסיקה רשימת שיקולים שאינה סגורה לצורך בחינת בקשות מסוג זה.

ראשית- יש לבחון את השלב הדיוני בו הוגשה הבקשה.

שנית- מתי הגיעו הראיות הנוספות לידי הנאשם.

שלישית- טיבן של הראיות ומשקלן והאם יש בראיות הנוספות כדי להביא לשינוי בהכרעת הדין.

שיקולים אלו יש לבחון אל מול מכלול הנסיבות בתיק לרבות התנהלות הנאשם.

ולגופו של עניין:

בקשת הנאשם פוגעת בסדרי הדין ובעקרון סופיות הדיון ומטרתה מקצה שיפורים.

• **באשר לשלב הגשת הבקשה-** הבקשה הוגשה ביום 14/02/2017 ובשלב בו סיימו הצדדים את מלאכת הבאת הראיות, ניתנה הכרעת דין, נשמעו טיעוני הצדדים לעונש, הובאו ראיות לעונש, הנאשם נשלח (לבקשתו) לשירות המבחן לקבלת תסקיר, ניתנה שהות להסרת מחדלים בתיק, והתיק קבוע למתן גזר דין ליום 27/02/17. למעשה הנאשם מבקש כיום בחלוף 7 שנים מאז תחילת ההליך לחזור בו מן המענה ולמסור גרסה חדשה תוך שמיעת ההליך מחדש לרבות עדויות וחקירות העדים, שכן עדותו של ע.ת 6 אינה העדות היחידה בתיק, וככל שבית המשפט ייעתר לשמיעת עדותו מן הראוי שישמעו גם עדויות יתר עדי התביעה. בשלב זה של ההליך אשר קרוב לסיומו הפעלת הסמכות תהא נדירה וחריגה ולכך אפנה לע"פ 5874/00 לזרובסקי נ' מדינת ישראל.

• **באשר למועד הגעת הראיות לנאשם**- הנאשם עותר להבאת ראיות, ביחס לחלקו של אחר, ראיות אשר תוכנן היו בהישג ידו ובידיעתו כל העת אלא שנמנע מלחשוף אותן שלא בנסיבות של הגנת הכורח. היה באפשרות הנאשם להציג את גרסתו במספר מועדים מאז תחילת חקירתו בשנת 2004 והימנעותו מלעשות כן בשל החשש מאיום מצד העד אינו מבוסס עובדתית, נטען בעלמא, ואינו מתיישב עם העלאת טענה דומה כלפי העד במסגרת תיק אחר עוד ביום 6/12/2015. (ראה ת.פ. 42008-12-09 עמ' 82 לפרוטוקול).

• **באשר לטיבן ומשקלן של הראיות**- הודעותיו של העד במסגרת התיק האחר, כמו גם "ראיית הזהב" לא הוצגה בפני בית המשפט. על פניו עולה כי תכלית הבקשה הינה לשם ביסוס עניין עובדתי אשר הינו בסתירה למענה שניתן בתיק, לגרסאות הנאשם ולמכלול העדויות. מכל מקום משקל העדות מצומצם ואינו שולל את חלקו של הנאשם בניהול ובביצוע פעולות במסגרת החברה הנאשמת שכן ככל שנכונה הטענה כי העד היה שותף של הנאשם בחברה, אין הדבר מבסס שליטה וניהול באופן בלעדי. זאת ועוד, הכרעת הדין מבוססת על ראיות ישירות ונסיבתיות אשר קושרות את הנאשם לניהול ושליטה בנאשמת וכן לביצוע העבירות, ואין בידי בית המשפט לקבל את טענת הנאשם לפיה זימנו של העד לעדות נוספת תביא לשינוי הכרעת הדין המרשיעה וזאת לאור כל הנסיבות שפורטו לעיל לרבות אלה שפורטו בתגובת המאשימה.

• **באשר לטענה כי הנאשם היה "איש קש"** של העד ומבלי לקבוע כל ממצא מצאתי להפנות לרע"פ 4791/08 נפתלי כהן נ' מדינת ישראל, שם בפסקה 15 לפסק הדין: **"בעניין האמירות כי המבקש לא היה הגורם המרכזי בעבירות וכי ככל הנראה לא הפיק מהן טובת הנאה, ספק בעיני מה משקלן של אמירות אלו. כשם שקבע בית המשפט המחוזי, אף אם נקבל את טענת המבקש כי היה רק "איש קש" עבור אותו רבי אשר בפועל ניהל את החברה, אין זה ברור כלל וכלל כי יש בכך כדי להפחית מחומרת מעשיו. אדם המאפשר במודע כי ייעשה בו שימוש כ"איש קש", היינו עומד בחזית העבירה על מנת שאליו תופנה האצבע המאשימה, מה לו כי ילין על ש"תכניתו" התגשמה?".** וכאמור בענייננו הדברים מובאים למעלה מן הצורך, שכן המצגים שיצר הנאשם כלפי הלקוחות, הנהלת החשבונות, בית המשפט והחוקרים מבססים את חלקו הפעיל בניהול ובביצוע העבירות במסגרת הנאשמת, מעורבות עבריינית פעילה לאורך תקופה ממושכת, כזו המגבשת את היסוד העובדתי והנפשי הנדרש.

בהתחשב במכלול הנסיבות שבתיק, לרבות התנהלות הנאשם, עיתוי הגשת הבקשה, והעדר פוטנציאל ראייתי מזכה, לא שוכנעתי כי קיים צורך לברר פרטים מהותיים החיוניים להגנת הנאשם, כאלו שלא ניתן היה לבררם, ואין לאפשר בשלב הזה של ההליך קבלת גרסה נוספת, כבושה, אשר אינה מבוססת ואין בה כדי לשנות מתוצאות הכרעת הדין.

אשר על כן- הבקשה נדחית.

המועד הקבוע למתן גזר דין עומד בעינו (27/02/17).

המזכירות תעביר בדחיפות עוד היום בפקסמילה עותק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ל' שבט תשע"ז, 26 פברואר 2017, בהעדר הצדדים.